

[Indenrigsministeren]

i et lovkatolog, så sker det selvfølgelig kun, efter at det forudgående er sikret, at der i alt fald er et flertal hos os for det.

Inge Krogh (KrF):

Fru Aase Olesen omtalte WHO, og jeg vil bare sige, at WHO som første punkt har forebyggelse af alkoholmisbrug og forbud mod reklamer.

Hr. Arne Melchior talte om de gode virkninger af alkohol. Jeg vil lige sige, at i hvert fald rent lægeligt og videnskabeligt er alkohol en gift, som hæmmer. Den hæmmer altså også generthedsfølelse, og det er jo ikke så rart, hvis man skal have sine hæmninger fjernet, før man kan more sig og have det godt sammen med andre.

Endelig vil jeg sige tak til indenrigsministeren, der summerede det op ved at sige, at dette er et forslag om at tage nogle vildskud væk fra reklamen. Det er klart, at alkoholproblemet hverken løses ved forbud eller ved regulering af reklamen. Det er kun en del, det kan hjælpe på. Det er et meget stort problem, og jeg håber, at vi får en diskussion i næste samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Forespørgsel til udenrigsministeren:

Forespørgsel af Gert Petersen (SF), Margrete Auken (SF), Riishøj (SF), Ebba Strange (SF) og Pelle Voigt (SF):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om Danmarks forberedelser til FN's ekstraordinære generalforsamling om nedrustning?«

(Forespørgsel nr. F 20. Anmeldt 21/4 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 27/4 82).

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg skal allerede nu gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle dagsordener først vil finde sted på tirsdag, den 18. maj 1982.

Begrundelse

Gert Petersen (SF):

I næste måned åbnes den anden ekstraordinære FN-samling vedrørende nedrustning. Den første fandt sted i 1978 på et tidspunkt, da der stadig væk var en vis optimisme med hensyn til nedrustningsperspektiverne. Man må nok sige, at det stiller sig anderledes i 1982.

Denne nedrustningssamling er markeret, synes jeg, i sine omgivelser af to afgørende faktorer, som ikke i det omfang var til stede i 1978.

For det første en vældig optrapning i selve oprustningsprocessen. Oprustning var der desværre også meget af i 1978, men den har udviklet sig helt katastrofalt, siden FN for første gang samlede for at drøfte nedrustningsproblematikken. Det andet hovedtræk i omgivelserne afspejler det første, men på en noget mere positiv måde. Der er nemlig også en langt større offentlig interesse om denne nedrustningssamling, end der var om nedrustningssamlingen i 1978. Dengang var det vel først og fremmest de organisationer, folkelige bevægelser og politikere, som specielt havde beskæftiget sig med oprustnings- og nedrustningsproblematik, der interesserede sig for samlingen. Denne gang falder samlingsens åbning sammen med et vældigt opsving i hele debatten, den internationale debat såvel som debatten i de enkelte lande, om, hvad man skal gøre for at få bremsset den vanvittige kaprustning. Begge omstændigheder bevirker, at der tilkommer denne nedrustningssamling en meget stor betydning og også en meget stor interesse.

Så melder spørgsmålet sig, hvad den danske regering vil med samlingen og på samlingen, om den danske regering vil optræde selvstændigt, uafhængigt, med henblik på virkelig at fremme en nedrustningsproces, eller om man vil lade sig indrullere i en bestemt blokpolitik og lade den dominere den danske politik. Jeg håber, det første vil være tilfældet, og jeg imødeser nu udenrigsministerens svar – også mere generelt – om, hvad